

A CIKK EREDETILEG A TARKA MAGAZIN SZÁMÁRA KÉSZÜLT

Tarka

INGYENES MAGAZIN

A Tarka magazin a Keresztúri, a Szépvízi és a Kézdi tejszövetkezetek ingyenes kiadványa.

Négy másik tehén a legelőn nyaral, télire ők is hazajönnek, akkor megfordul a rend, azok lesznek a fejősök, és a bentiek lesznek szárazra állítva, vagyis pihennek legalább két hónapot a borjúzás előtt.

A 36 éves férfinak nincs ideje unatkozni. Ottjártunkkor épp falunapokat szerveztek Szépvízen, a fiatalember munkából az interjúra, onnan a rendezvényre sietett. A kettő között megitta és megsimogatta az állatokat a pajtában, közben mesélt.

Ha nem a sajátjaival, akkor mások állataival törődik Barni, mivel **már 18 éve állategészségügyi technikusként dolgozik a községben**

. Négyezer juh, 1300 szarvasmarha, körülbelül 700 disznó és többszáz kecske számít a segítségére, ha baj van, oltani kell, vagy nehéz az ellés.

Gyerkkorától kötődik az állatokhoz –

meséli a gazda, a szülei is mindig tartottak tehenet. Nyolcadik osztály után egy újsághirdetésben látta meg, hogy lehet felvételizni állategészségügy szakra az udvarhelyi iskolába – így lett szakma a szeretetből.

Az önálló gazdálkodást körülbelül tíz éve kezdte el, az első állatot még nem is az istállóban,

hanem a színben tartotta, 2007-ben – emlékszik vissza.

Hat éve a Csengő tejszövetkezet élére is megválasztották, szabadidejében pedig – ha még marad – a helyi sportegyesület elnökeként tevékenykedik. Hétfévente focizni járnak a szépvízi férfiak.

Barninak kíváncsi tehenei vannak, a máramarosi szürke végig szaglássza a táskámat, amíg az istállóban beszélgetünk a gazdával, talán meg is kóstolná, pedig nem zöldtakarmány – azt ugyanis nagyon szeretik. Rajta kívül két pirostarka figyeli a társalgást.

Anita, a gazda nyolc éves kislánya pedig körülöttünk legyeskedik, dúdolgat az udvaron, úgy tűnik, nem félős leányka, a tehenektől legalábbis nem retteg.

Ede, az egy évvel fiatalabb testvére

is szívesen segít az apjának, jó is lenne, ha tovább vinnék a gazdaságot – reméli a családfő.

Inkább fülszám, mint születésnap

Nevük nincs a teheneknek, csak a fülszám szolgál azonosításra, meg is jegyzi Barni egyenként, pedig a számoknak amúgy nem barátja. Azt is bevallja, könnyebb a tehén fülszámát megjegyezni, mint a felesége, Melinda születésnapját. „Azt se kérdezd, hány éves vagyok, mert sosem tudom” – mondja nevetve.

Nem fürdenek tejben

A szövetkezeti tagok havonta gyűléseznek, megbeszélik a felmerülő problémákat. Barni szerint egy idő után a tejhiány lesz a legnagyobb gond, a kisgazdáknak nehéz a helyzetük, a támogatások feltételekhez kötöttek és szigorú szabályokat kell betartani. Nem mindegy például, hogy mekkora egy állat fekvőhelye, mennyi fény jut be az istállóba, hogyan tárolja a gazda a trágyát, stb.

A tehenek hatodik érzeke

„Van, hogy a szomszédok tudják, vasárnap mikor kelek” – magyarázza a nehézségeket Barni – mert bőgnék, ha nem kapnak a szokott időben enni az állatok.

Egyszer az egyik szomszéd meg is jegyezte: „Hallod-e Barni, úgy képzelem el, mintha Svájcban lennék. Nálad olyan szépen bőgnek a tehenek, még Svájcban hallottam így.”

A teendőket legtöbbször egyedül végzi, vagy segítséget hív maga helyett, ha nem tud otthon lenni és ellátni az állatokat. Melindával próbálta megszerettetni „legalább a szagot” – ahogy mondja – de a fiatalasszony inkább csak távolról figyeli a marhákat, „nem tudtam megszokni, félek tőlük”- vallja be.

Barni szerint pedig **szeretni kell a teheneket**, türelmesen, szépen bánni velük, és azt meghálálják.

A kíváncsi szürke a legérzékenyebb, de a többi is reagál a gazda hangulatára. „Reggel, ha mérgesen jövök, mert elaludtam, és sietek, érzi a hangulatomat. Ha elszabadul, és mérgesen akarom megfogni, nem hagyja. Pedig egy szót nem szólok.

Vagy ha megszidom, hogy ne mozduljon el fejés közben, megsértődik, s a tejet se adja le. Ilyenkor megsimogatom, megnyugtatom. Szépen kell beszélni, s akkor leadja. Ha jó kedved van, akkor nincs semmi gond."